

Žid (za stěnou).

Cert! Pošád mu tam budu sedět!
Nemám čas! Mám obžisky;
narodil se mi lapčisko a devčisko.
Ale pšec puđu, aby se pan král nehněvál
A mně na můj starý hrb něco nepšídál!
(Jde ku králi.)

Herodes.

Ctím tě, lehkomyšlný žide!
Neb co ti z toho přijde?
Já dám dítky od prs brat
matkám a je mordovat.
I toho nového krále
zahubiti nenadále!

Žid.

Aj, vaj, koc vaj!
Pan král nechá jívky od prs brat,
mordovat! mordovat.
I toho nového krále
zahubit nenadále,
nechá kamna zbórat,
já jich mám postavit!
Špitán handl mít,
krk pozbyt!
Rač se oběsím. (Odchází.)

Čert (potká ho).

Žide! Duši!

Žid.

Ny, prosím vám, jakó latuši?
Deš, ty černohlav do pekla! (Odejdou.)

Herodes.

Hola, drabante, služebníče můj,
vem vojsko a dítky morduj!
I toho nového krále
zahub nenadále!

Drabant (přikvapí).

Ej, milostivý králi, už jsme to vyplnili,
dítky brali, mordovali,